

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 11 ноември 2013 г.

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
 ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №289 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „***“ ЕООД, ЕИК 121772045, седалище и адрес на управление гр. ***, район ***, ул. *** №132, ап. 18, представлявано от *** – управител, против решение №647 от 27.06.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №707 по описа на съда за 2013 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №С-8-0256 от 15.04.2013 г. на Директор на Дирекция „КПД“ при Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) – Перник, оправомощена със заповед за заместване №РД41/05.04.2013 г. на Директор на РИОСВ – Перник, издадено срещу „***“ ЕООД, гр. *** за нарушение по 69, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) във вр. с чл. 21, ал. 1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения (Наредбата), за което на основание чл. 21, ал. 1 и ал. 5 от Наредбата е наложено административно наказание „еднократна санкция“ в размер на 4 896 (четири хиляди осемстотин деветдесет и шест) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно. Сочи, че районният съд не е взел предвид направените възражения, че в производството по налагане на административно наказание не му е осигурен превод на майчиния му език, тъй като е гръцки гражданин, за да разбере „свойството и значението“ на съставения АУАН и неговите последици, така че да може адекватно да реализира правото си на защита. На това посочено единствено основание от настоящия съд се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да постанови решение по същество, с което процесното НП да бъде отменено. Пред касационния съд жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – РИОСВ – Перник, се представлява от ю.к. ***, която възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания обжалване не са представени.

Административен съд – Перник, касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218, ал. 1 от АПК и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира жалбата основателна като приема следното:

Решението на районен съд – Перник е валидно. Постановено е в необходимата писмена форма, постановено и подписано от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник е приел от фактическа страна, че при извършена на 05.03.2013 г. проверка в обект за производство на дънкови облекла в гр. Перник, стопанисван от касационния жалбоподател, служители на РИОСВ – Перник установили, че западно от производственото хале и локалната пречиствателна станция за отпадъчни води (ЛПСОВ) са депонирани утайки от ЛПСОВ с видимо замърсена площ на земната повърхност и носеща се от тях неприятна миризма. Утайките от пречистване на отпадъчни води са класифицирани от ЮЛ в утвърден от РИОСВ – *** работен лист с код и наименование на отпадъка, като опасен отпадък с код 040219*. Срещу дружеството било образувано административнонаказателно производство по специалния (според административнонаказващия орган (АНО) и районния съд) ред на чл. 69а, ал. 1 от ЗООС, завършило с издаване на процесното НП.

При така установеното от фактическа страна районният съд не установил наличие на допуснати съществени процесуални нарушения в производството по налагане на административно наказание във връзка с неговото водене или несъобразяване с изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН относно задължителното съдържание на актовете, сложили начало и край на производството.

На основание установеното по фактите и във връзка с доказателствата, събрани и представени в производството по съдебно обжалване районния съд е приел, че наказаното дружество без съмнение е осъществило от обективна страна състав на посоченото в НП нарушение по чл. 69, ал. 1 от ЗООС.

По делото няма спор за факти. Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, като за

единствен довод сочи, че е ограничено правото му на защита чрез неосигуряването на преводач на управителя на наказаното ЮЛ в производството по налагане на административно наказание. Настоящия съд приема това за посочено съществено процесуално нарушение поради липса на мотиви – касационно основание по чл. 348, ал. 1. т. 2 от във вр. с ал. 3, т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ, предл. 2 от ЗАНН, като намира следното:

Решението на първата съдебна инстанция е незаконосъобразно.

Предвид факта, че представляващ наказаното дружество е лице – гръцки гражданин, нито в хода на съдебното следствие, нито в мотивите на атакуваното решение районният съд е решил основен правнорелевантен за спора въпрос при преценката спазени ли са изискванията на ЗАНН при съставяне на акта и ограничено ли е правото на защита на лицето, посочено за нарушител. Към административнонаказателна отговорност в случая е привлечено лице, което не владее български език и съгласно разпоредбите на чл. 21, ал. 2 от НПК във вр. с чл. 142, ал. 1 от НПК е следвало да бъде назначен преводач при предявяване на административнонаказателното обвинение (като липсата на АУАН не е обсъждана) съгласно чл. 43, ал. 1 от ЗАНН и връчването на препис от акта за установяване на административно нарушение съобразно разпоредбата на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН. Посочените императивни изисквания на закона няма данни да са спазени, тъй като по делото и във връзка с административнонаказателното производство липсват данни във време на проверката да е присъствало лице, което владее гръцки език. В решението на първата съдебна инстанция липсват каквито и да било мотиви във връзка с това твърдение на наказаното лице. Въпросът, който районният съд е следвало да изясни при преценката спазени ли са императивните изисквания на ЗАНН във вр. с НПК за водене на административнонаказателно производство и особено във връзка с доводите, сочени в жалбата, е – извършен ли е превод и извършен ли е по начин, който да доведе до знанието на санкционираното лице какво нарушение му е вменено за извършено, за да не се наруши правото му на своевременна и относима защита.

В неразривна връзка с горните изводи на касационния съд е и въпрос от съществено значение за законосъобразността на приключилото с процесното НП административнонаказателно производство, а именно:

В решението си първоинстанционния съд, при извършваната служебно проверка се е произнесъл относно законосъобразност на съставен акт за нарушение, какъвто по преписката не се съдържа и какъвто не е дал начало на образуваното административнонаказателно производство. В тази връзка единствено е отбелязано, че производството по налагане на административно наказание било образувано по специалния ред на чл. 69а от ЗООС. Доколко липсата на съставен акт за установено административно нарушение може да бъде обоснована с разпоредбата на чл. 69а от ЗООС и ако е така – дали е възможно посредством посочената разпоредба на ЗООС да се дерогират основните правила за водене на производствата по налагане на административно наказание е въпрос, който задължително трябва да бъде изследван. Нормата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН указва

изрично и изчерпателно, без да въвежда възможност за изключения предвидени в закон, в кои случаи може без съставен АУАН по преписката да бъде образувано административнонаказателно производство и това е възможно само когато производството е прекратено от съда или прокурора и е препратено на наказващия орган или в случаите по чл. 39 от ЗАНН. Необходимо е да бъде изследван и въпросът дали чл. 69а, ал. 1 от ЗООС регламентира ред – различен от този на ЗАНН за даване начало на производство по налагане на административно наказание или „усложнява“ този начален момент посредством въвеждане на изискване към съставения АУАН (чл. 167 от ЗООС) задължително, като част от процедурата и като основание за издаване на наказателно постановление, да се прилагат посочените в т. 1-4 на чл. 69а, ал. 1 от ЗООС документи.

Като не се е произнесъл с решението си по горните същностни въпроси, част и цел на извършваната съдебна проверка за законосъобразност на производствата по налагане на административни наказания, първоинстанционния съд е постановил незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, като делото бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Перник.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 във вр. с чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №647 от 27.06.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №707 по описа на съда за 2013 г., с което е потвърдено наказателно постановление №С-8-0256 от 15.04.2013 г. на Директор на Дирекция „КПД“ при Регионална инспекция по околната среда и водите– Перник, оправомощена със заповед за заместване №РД41/05.04.2013 г. на Директор на РИОСВ – Перник издадено срещу „***“ ЕООД, гр. ***.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Перник при съобразяване с указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.